

GS 474

Twenne

Nya och Lustiga

Wisor,

Den Första:

Om Lilla Pehr Stabbe,

Huruledes Han

Wandrade omkring Landet med

Sjungande och Spelande i Gleuten,

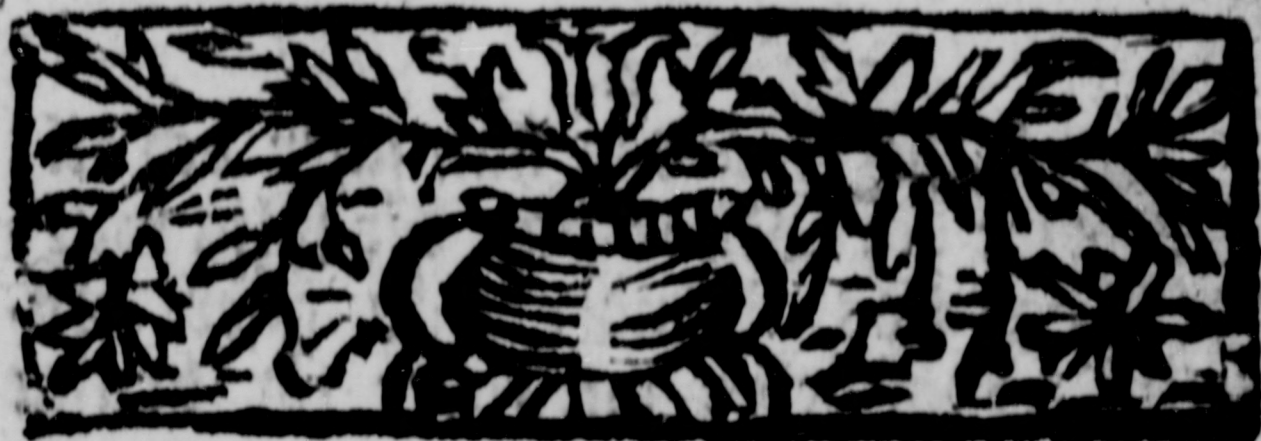
Hade Wisor och Historier at sälja.

Den Andra:

Mig tyckes det blit gånnet
rätt nu, Jag tror ic.

Både kunna sjungas under alla sanna beha-
geliga Melodier.

Tryckt nu nyligen.

I.

En wisa jag sjunger helt lustig och
tjåck Om lilla Pehr Stabbe och
hans wise-säck, Samt hästen den bruna
han rider uppå, Helt lustig och nögder
han alltid mänd' gå.

2.

Om qvällen han kommer och wänst-
gen ber, Låt upp klåra Moder och län
mig qwarter, Att jag må få hwila min
uttrötta kropp, Och sedan i morgon
helt lustig stå opp.

3.

Den lilla Pehr Stabbe har sådant
maner, Han sjunger och trallar, han
skrattar och ler: Han handlar med wi-
sor och annat ibland, Och söker sig så
dan med ärliger hand.

4. U

4.

Uppå Herregårdar han säger och till,
Historier och Visor han der sälja vill,
I Byar hos Bänder han reser om-
kring, Och beder om foder för bruna
Hästen sin.

5.

Han häfver och Visor om alla slags
Folk, Ut sjunga behöfver han alsingen
Tolt: Han sjunger om Pigor och Jung-
frur och möder, Hvarmed han förtie-
nar sitt dagliga bröd.

6.

Han sjunger om Kungen och Drot-
ningen vår, Prins Carl och Prins-
seßan helt lustigt det går, Och se'n om
Prins Fredrich Adolph dertil, Den skö-
na Prinseßan han ej glömma vill.

7.

I träsal på hästen han pryder sin
tropp; Men stegen skall brukas när han
stiger opp. Han kommer från Streng-
näs med Visorna mång, Och börjar
sin resa med trall och med sång.

8.

Wid Tunafors Bruf, der han wi-
stas som måst, I Snappetorpa gårde
där släpper han sin häst; Hos Finström
och Julius han wistas iband, Ja of-
ta så gånger han in uti Stan.

9. När

9.

När han där ha varit en liten en-
tid, Se'n far han med hästen och wis-
påsen nid Till Dwecksund, och bjuder åt
Bönderen all, Ut wisor och sjunger fal-
lallerilall.

10.

Han ropar helt lustigt, min wänner
kom fram Och handla nu wisor och an-
nat smått fram, Historier och häcktor
båd' stora och små, Jag hjälper till-
verkar af blankt måsings-trå.

11.

Sex öre för stycket för Visor Jag
tar, Tre mark för en Hakring af fyr-
tio par, I skolen inte pruta ty jag är
ej dyr, Från Bönder til Herrar jag
min kosa styr.

12.

Jag låter mig nöja med hwad jag
kan få, Ej någon skal se mig, at oför-
nögd gå, Jag tackar det folket som ä-
ro mig huld, Wälsigne dem HERren
til tusende pund.

13.

I Fleuten han spelar och lussar ga-
lant, hvarmed han förtienar sig män-
gen bra slant: Han sedan til Krogen
helt nögder månd' gå, Ut sig derstädes
förfriskning undfå.

14. Vehr

14.

Pehr Stabbe han reser ur Städer på
land, Han wistas i Strengnäs år född
uti Hall'n, En Jätte til wårten som
liknar en Dwärg, Fast krafterna fela i
ben och i mærg.

15.

Pehr Stabbe han slutar sin Wisa
helt kort, Från söder til Norden han
reser nu bort: Han sjunger och trallar,
är lustig och glad, Far wäl mina wän-
ner, haf tack för hwar dag.

Den Andra:

1.

Jag tyckes det blir qwälsker rätt nu,
Jag tror det icke eller förr'n sju,
Har klockan icke slagit,
Så sent ej någon dragit,
Och från mig afsked tagit, som du.

2.

Jag will wäl hos dig gästa, i fall:
Om du har nog til bästa, så stall,
Jag lägga neder hatten
Och blifwa öfwer natten,
Gje hästen hö och watten, på stall.

3. Min

3.

Min Bror det skal ej fela, sitt ned
Bär in hans Pist och Sela, och Bed.
Gör up en eld och brasa,
Wi wele lustigt rafa,
Så Grannen wår skal fasa, derwid.

4.

Spel up i Musicanter, som slår,
På Pufan: i Drabanter som står,"
Slå Brännwin uti bollar,
Och Shl i stora hollar,
Säg til om någon skälkar, god tår.

5.

Hwad sitten J så tyster? stor sak,
Är ingen här som lyster, Tobak,
Stopp in i några Pipor,
Ej någon där åt lipar,
Ty det gör i mungipor, god smak.

6.

Begynnen Skäl at dricka, hwem då?
Med rågat mål til pricka, rätt så;
Den Flicka du har lårast,
Som är dig aldrandrast,
Förbuden oförfarat, låt gå.

7.

Wi billigt oss påminner, en Skäl;
För Wården och wårdinna, i gähl,
Stöt Glasen hop tillika
Och lått oss alla skrifa,
Hwarannan icke swika Gult måhl.

8. 7

Wår egen Skål påföljer, slå i,
Wår strupa wackert sköljer, låt si,
At ingen oss förwiter,
Dch sig ur laget sliter,
Den först i Bordet biter, är fri.

9.

More Pallantinet, wål an,
Af Ohlet och af Winet, hwar man,
Skal tre på rad uttömma,
Ej sista droppan glömma,
Fast än man skulle dömma ibland.

10.

Sidst Corlemurle Puff, ohne thut,
Wir trincken ohne Bartwisch, ein fluck
Zil des det blifwer dager,
Då hwar och en så lager,
At han wid Afsked tager, en fluck.

